

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Professor P. Ad Exequias Quas Puello Lepidissimo Hieronymo Dobin/ Moestissimi parentes parant. Cives suos ad horam in puncto med: primae in aedem D. Mariae vocat

Rostochi[j]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777435861>

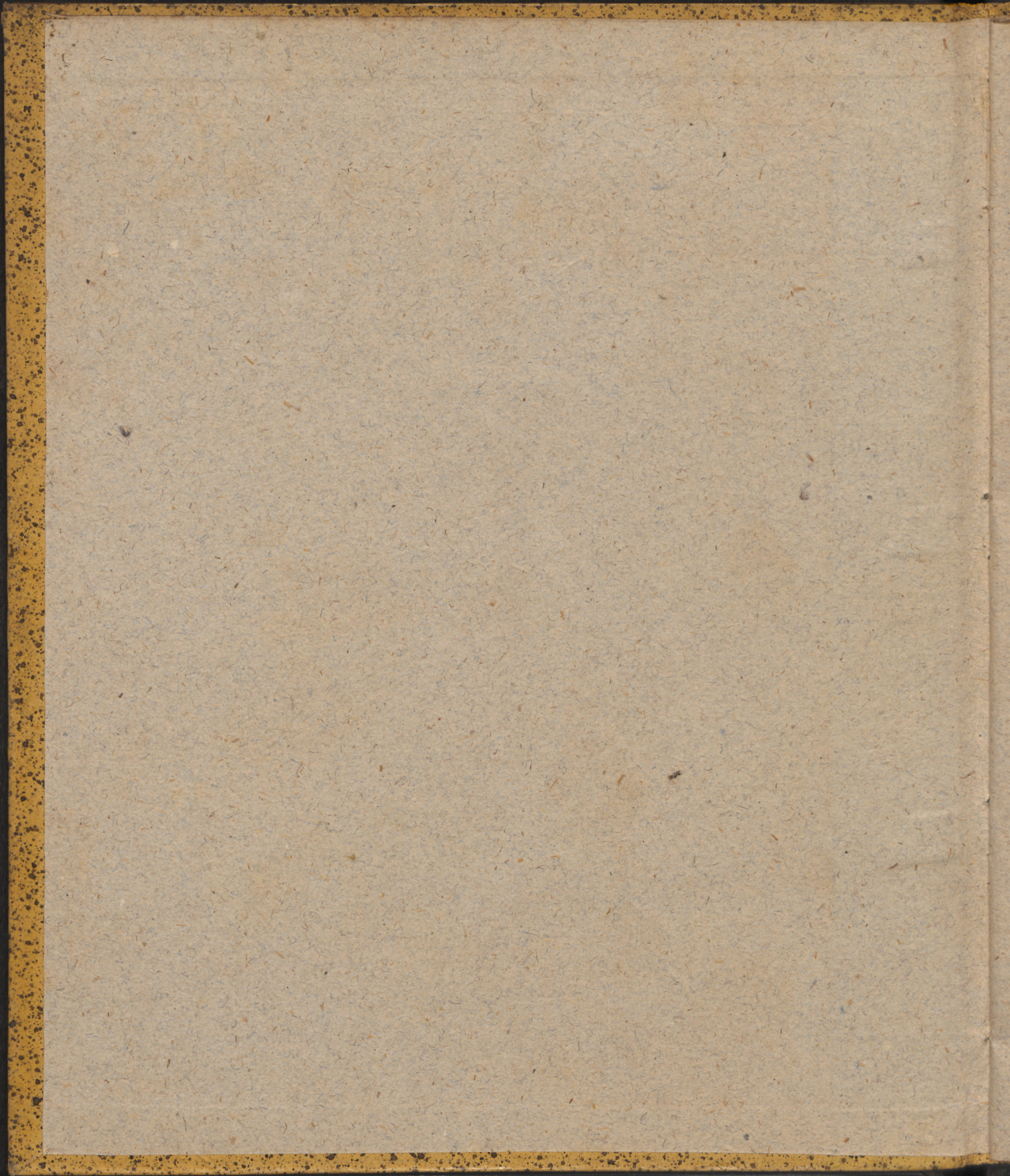
Druck Freier Zugang

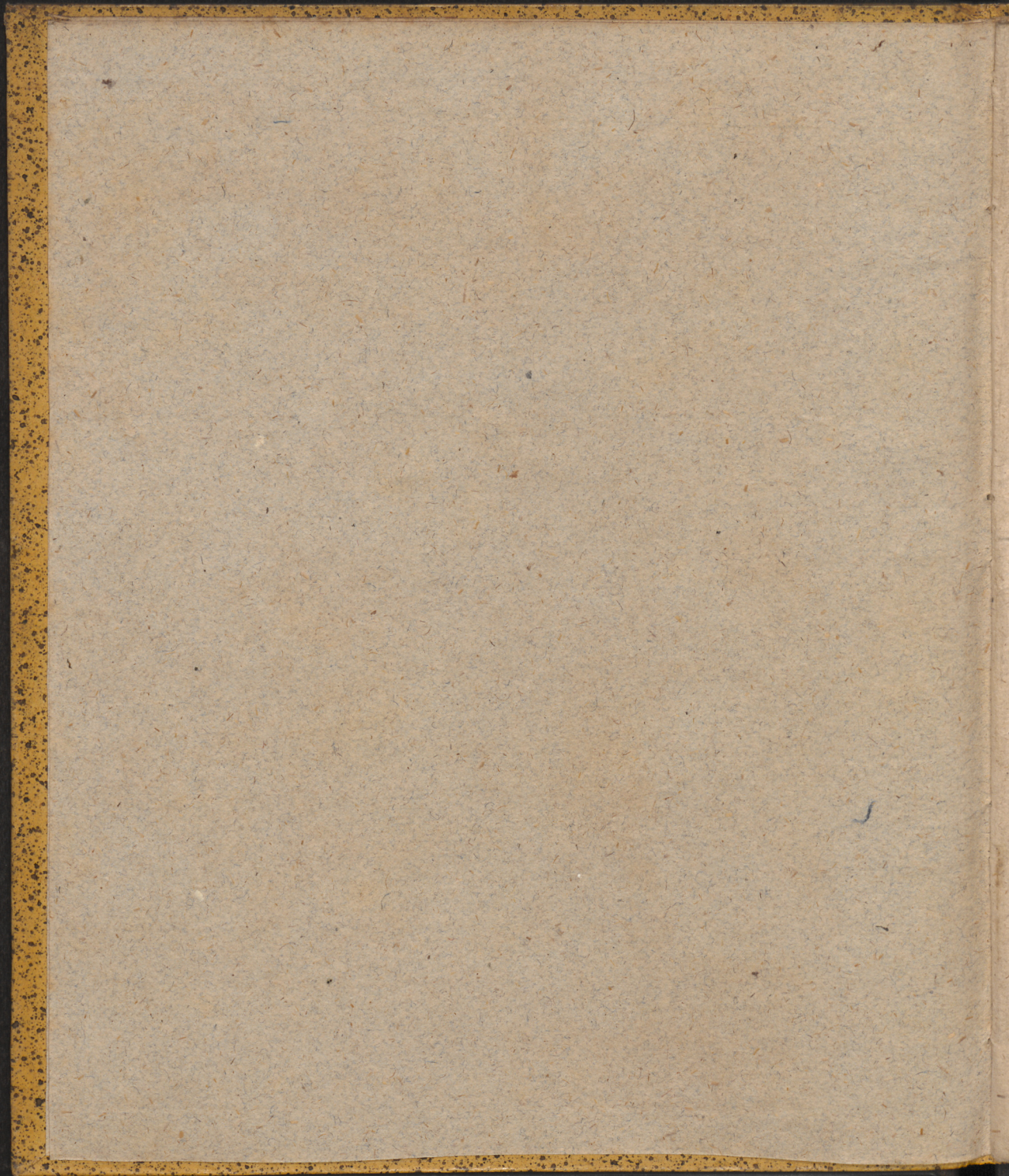

Rhane, H.,
in
H. Dobin.

Rost. 1638.

54.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Professor P.

AD EXEQVIAS

Quas

PVELLO LEPIDISSIMO
HIERONYMO

DOBZNI

Mœstissimi parentes parant,

*Cives suos ad horam in puncto med: prime
in eadem D. Maria vocat.*

ROSTOCHI,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M DC XXXVIII.

RECTOR
HENRICH'S RHANE

PHILIP-ERIDIANUS
HIERONYMO

Rostock

PHILIP-ERIDIANUS
HIERONYMO

Uotquot puerorum æ-
què, sicuti majorum ata-
tum exequias eunt, illi vi-
dentur in primis recte sta-
tuere de humanitate sua.

Per omnes n. vitæ articulos illa tran-
sit, & nobiscum ortus suos finemq; ha-
bet. Quapropter patimur, quod ho-
minum est, per singulos annos, per
quæcunq; temporum intervalla. Quo
magis admirari convenit eos, qui obli-
ti sui ipsius, ætatum discrimina tum fa-
ciunt, ubi æquales sumus: Hoc est, qui
spes suas tam prolixè ducunt, igno-
rantq; communem sortem, ut vix de se
cogitent prius, quam cum cogitare i-
psis non amplius licet. Ab hac H I E-
R O N Y M I D O B I N I I ætatula, ab hoc

ferme adhuc infantī triennio capite,
Cives Academiae, quod senes, juvenes-
que vereamini. Nolite annis ac valen-
ti sic satis corpori, nolite fidere; ea o-
mnia in lubrico sunt, & sæpe antequā
inclinant, corruunt. Hodie vobis in
puero, quantum ætas, propediem in
juvene & viro, quantum flos vigorq;
præstare firmitatis possint, demonstra-
bitur. Et quæ dies hæctenus illuxit quā-
cunq; serena, quæ nō hanc impressam
habuerit fragilitatis notam? Equidem
magna pars divinæ gratiæ est, quod per
recens pueruli exemplum admonea-
mur, ut fiamus, quod ille fuit, si ingredi
regnum cœlorum velimus. Utcunq;
enim morituri omnes non simus, præ-
cipue quos novissima dies deprehen-
derit, omnes tamē hoc velle debemus,
quod regni cœlorum est. In quod ne-
mo

mo nisi qui innocens & purus est, recipitur, utq; recipiamini, omnes pueros vos ingredi convenit. Ista enim ætas nondum pravis inquinata sodalitiis, nondum per libidines incitata suas, nondum quod cū aliis fit, in transversum rapitur; sed mundum ignorando cuius incola est, hospes vere ac viator transit. Nulla ipsi est gravis sarcina, interq; à Salvatore suo apertum, per sentes ac spinas clausum non est. Curis enim ac sollicitudinibus hujus vitæ nihil angitur; & si qua felicitas parentū est, ab ea nondum premi se, aut ad terram dari, simplicitas permittit. Tam deest ipsi, quod habet, quam quod nō habet; magno abundantia argumenti, quia quam minimo continetur, & naturæ convenienter vivit. Cumq; alij per gulæ ac ventris piacula non tam e-

F 3

rumpant

rumpant ex hoc orbe, quam evoman-
tur; ista ætas & vocatur comiter & a-
bire solet. Hoc præcipuè beatitudinis
humanæ in ipso mortis articulo ha-
bens, quod ad vitæ hujus desiderium
non per criminum ac pravitatis affe-
ctionem, cogitandoq; ea & repetendo
quæ designaverat, rapiatur. Quibus in
votis quamplurimi exspirant, aut tam
ægre abripi ab iis possunt, ut vix mayo-
ri mortis, quam dolore istarum volu-
ptatum excrucientur. Hærent enim tã
pertinaciter, ut, hoc quod terrestre est,
una cum coelesti parte dejiciant ac pes-
fundent, nec facile sursum atq; ad cœ-
los permittant. Quales per ætatem te-
ner pusionis nostri animus quam ma-
xime procul à se habuit.

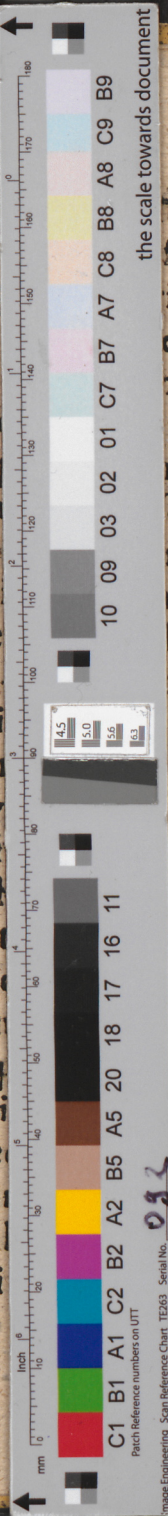
Natus enim superioris quinti & tricesimi an-
ni septimo Septembris, quam fidem Christo, cum
ejus corpori per lavacrum regenerationis infere-
retur,

retur, præstare tunc per susceptores suos voluit, eam
per carnis ac mundi delicias minimum affixit.
Cum eorum esset annorum, in quibus Spiritus S.
regnum in homine solius est, nec Diabolus ejusque
pompe, quibus renunciavimus, declinare nos ac
retrahere possunt. De vita ergo ejus tanto plura
forent dicenda, quo majus est, optimosque homi-
num demonstrat, si minimis urgeantur. Nescioque
ego, quæ adulatorum jactantia sit, cum referre illi
de suis, quæ benè egerint, tam curiosè omnia præ-
cipiant. Qui si eorum, quæ perperam facta, simul
recordarentur, credo futurum, ut tantis sæpe,
tàm duris lapsibus suis, unam aliquam aut alte-
ram, mediocrem admodum, actionem non obdu-
cerent, totiusque vitæ maculas brevibus, curtisque
pannis velare instituerent. Et, si quid est, quod
tum laudari solet, ex se tale non est, sed comparan-
do cum aliis, qui & deteriores sunt, & multo ma-
xima viventium pars. Hinc per omnia ætatum
dignitatumque & officiorum discrimina transeun-
do, primum ea, quæ designentur quotidie, nobis
eum reputamus, & quantum ab his quisque cave-
rit sibi, demum exequimur & prædicamus. Quo
nomine omnium maximorum hominum laudes,
hujus ætatis innocentia, qua tenellus noster HIE-
RONYMUS fuit, transisse mihi videtur. Quo-
rum

rum eximia quæq; & ingentia facta, si ad simpli-
cissimos puerorum affectus & mores redigi pos-
sent, tum demum omne punctum, quod Poeta ait,
mererentur. Talis cum hic apud nos fuerit re-
censille civis, talisque in coelos, unde datus est, re-
dierit, ad eas laudes, quæ suæ ipsius propriæq; sunt,
alienas quoque, sed hæreditarias asserere potest.
Optimis enim natus parentibus, Patre sc. STE-
PHANO, Viro erudito & qui multorum hominũ
mores, dum peregre esset, vidit, urbis autem hujus
Cive primario, atq; ALBERTI, Senatoris quon-
dam, & ANNÆ Mechelnborges Filio. Mater ipsi
MARGARETHA Kochs/HIERONYMI, Senato-
ris & MARGARETHÆ Serdes/qui uterq; diu su-
perent, Filia. Quæ apud nos honestissimæ fami-
liæ, quod est mortalium, casus quoque suos & an-
te & jam rursus expertæ sunt, dum nondum plene
trimus pulso nuper, qui erat XXVII. Aprilis de-
cumbere morbillis, luctarique cum iis, verum im-
par, in XX, usque Maij sustinuit, quo die in vespe-
ram abeunte post sextam & ipsis & DEO concessit.
O quantum est, antequam sentias mori, atq; ad
istam beatam requiem pro sopore pueritiã habere.
Facite autẽ Academiæ cives, ut moestissimi Paren-
tes, vobis aliquam debere se solatii partẽ, ex præsen-
tia vestra prædicent. Nõ est excelsior humilitas quã
demittere se ad eos, qui ad Christum venire jubentur.
P. P. XXIII. Maij A. C. ♡ 1633.

retur, præstare tum per susceptor
per carnis ac mundi delicias m
Cum eorum esset annorum, in c
regnum in homine solius est, nec
pompe, quibus renuciavimus,
retrahere possunt. De vita ergo
forent dicenda, quo majus est, o
num demonstrat, si minimis urgea
ego, quæ adulatorum jactantia sit,
de suis, quæ benè egerint, tam cur
cipiant. Qui si eorum, quæ perpe
recordarentur, credo futurum,
tàm duris lapsibus suis, unam ali
ram, mediocrem admodum, actio
cerent, totiusq; vitæ maculas brev
pannis velare instituerent. Et, si
tum laudari solet, ex se tale non est
do cum aliis, qui & deteriores sunt
xima viventium pars. Hinc per
dignitatumq; & officiorum discrim
do, primum ea, quæ designentur q
eum reputamus, & quantum ab hi
rit sibi, demum exequimur & præ
nomine omnium maximorum ho
hujus ætatis innocentia, qua tenell
R O N Y M U L U S fuit, transisse mihi

uit, ea
mixit.
itus S.
ejusq;
nos ac
plura
nomin
cioq;
re illi
præ-
simul
sapey
alte-
bdu-
sque
quod
aran-
mae
tum
eun-
obis-
ave-
Quo
des;
Ire-
Quo
tum